

Verslag van de Polderbendetocht op 22 mei 2022 in de Klompenwaard.

Op onze vorige tocht met de oudste kinderen hebben we stil gestaan bij alles wat de rivier ons brengt. Het belangrijkste daarbij was natuurlijk water en daarom zijn we daarmee deze keer verder gegaan. Omdat er niet zoveel aanmeldingen zijn, mogen de jongste kinderen ook mee en daardoor waren er ook weer een paar nieuwe kinderen bij. Dat is altijd leuk!

We zijn verdergegaan bij de rivier met het maken van nevengeulen. Intussen weten we dat het heel moeilijk is om de ingang stromend te houden, want met het water stroomt er ook zand in de geul en dat blijft liggen bij de ingang. We hebben natuurlijk bij de echte nevengeul gekeken of dit daar ook zo is en ja hoor, dat is hier ook een groot probleem. De kinderen hebben dammen gebouwd, lagunes gemaakt en allerlei verbindingen. Heel leuk om te zien. Er ontstaan eilandjes en er wordt volop gefantaseerd wie daar mogen wonen en hoe de bewoners dan aan land moeten komen. Maar slim als de kinderen zijn, wordt er een brug gevonden en geplaatst, dus alles is geregeld.

Hierna gaan we echt onderzoek doen in en met het water. We halen water in een glazen pot, het is best helder, ruik je het ook? Sommige vinden het naar olie ruiken, anderen naar niks. We voelen het water, het voelt nat en zacht. We meten de temperatuur buiten en van het water. De buitentemperatuur is hoger en hoe dieper je komt hoe kouder het water is.

Dan kijken we of en hoe het water stroomt om daarna de stroomsnelheid te kunnen meten met een stokje dat we over een bepaalde afstand laten drijven. Maar dan ontdekken we allerlei onverwachte dingen: het stokje gaat eerst langzaam vooruit en daarna achteruit. Dat is gek, de stroming aan de kant is dus niet de hele tijd hetzelfde. Nog een keer proberen, dichterbij de krib, en ja hier gaat het iets sneller. Dan komt er een schip voorbij, die golven veroorzaakt. He, het takje gaat heen en weer, naar de oever en terug. Aan de hand hiervan kunnen we uitleggen dat het gevaarlijk blijft om in rivieren te zwemmen omdat de stroming en zuiging heel wisselvallig zijn.

We meten ook nog even de zuurgraad van het water, die is goed, dus er kan leven zijn in de rivier. We meten nog iets, de temperatuur in de laars van Thomas, die natuurlijk al natte voeten heeft. Die temperatuur is het hoogst van alles.

Nu gaan we naar de nevengeul en doen dezelfde proefjes hier ook. Er zijn niet zo veel verschillen. Intussen mogen de kinderen ook met de schepnetten aan de slag en ze vinden piep kleine visjes, wat larfjes. Niet zo heel veel eigenlijk. Ze mogen ook met onze nieuwe onderwaterkijker aan de slag en dat is toch ook wel heel leuk, ook al is er niet zo heel veel dierlijk leven te ontdekken.

Maar er zijn wel eilandjes, die uitdagen om er naar toe te komen. Je moet dan wel door een behoorlijke diepe geul er naar toe en dan word je nat tot aan je middel. Het is heel mooi weer, de kinderen hebben het warm gekregen en het is veilig hier. Dus de een na de ander begint aan het avontuur.

En als je dan toch al nat bent tot aan je middel dan is een lekkere plons niet ver weg. Heerlijk om te zien hoe de kinderen hiervan genieten. In ons achterhoofd horen we natuurlijk wel de ouders....maar we moeten nog een eind teruglopen in de zon, dus de meeste nattigheid laten we wel in de Klompenwaard.

Halverwege doen we nog een spel: Water en vuur. Alle kinderen zijn vuur en eentje is de watertikker. Die krijgt een natte spons en moet daarmee het vuur proberen te tikken. Leuk met al die soppende laarzenvoeten.

De ouders staan natuurlijk al te wachten....maar eerst krijgen de kinderen nog een boekje mee waarin allerlei wateropdrachten staan en heel veel zoekkaarten. En dat valt in de smaak.

Henny

